

Một Nửa

Nửa cốc nước cũng làm vơi cơn khát
Nửa vầng trăng đủ cho kẻ mộng mơ
Nửa sự thật không còn là sự thật
Tình yêu không một nửa bao giờ!
Tôi tự hỏi: Phải chăng mình khe khát?
Thế giới này vạn vật chia hai!
Nhưng tôi biết điều này là sự thật:
Trong cuộc đời không ai chết thay ai!

Nguyễn Hoàng Sơn

Tình yêu, muôn đời vẫn cứ vậy, rất mộng mơ, rất mãnh liệt... nhưng cũng không kém phần triết lý!

Nửa cốc nước cũng làm vơi cơn khát
Nửa vầng trăng đủ cho kẻ mộng mơ
Nửa sự thật không còn là sự thật
Tình yêu không một nửa bao giờ!

Đó là tình yêu, có lúc như nắng miền sa mạc, đốt cháy con tim chờ đợi, có lúc băng giá lạnh lùng đến khó hiểu. Ở đây chúng ta gặp lại một tình yêu nồng cháy, tình yêu khát khao của con tim chờ đợi, rất trữ tình, rất lãng mạn. Với Nguyễn Hoàng Sơn, tình yêu trong thơ của anh là một sự khát khao đến tột cùng:

Nửa cốc nước cũng làm vơi cơn khát

Ở đây sự tìm tòi, cái hay trong thơ của Nguyễn Hoàng Sơn là chỗ đó. Anh đã toát lên được điều cốt yếu trong tình yêu là sự mãnh liệt, cái mãnh liệt chỉ có những kẻ đang yêu mới có được, họ rất thèm khát tình cảm, sự quan tâm từ người mình yêu. Họ sẽ rất hạnh phúc khi được người mình yêu quan tâm, đáp lại tình cảm của họ dù chỉ là một tình cảm nhỏ nhoi, rất nhỏ nhoi thôi để cho họ không phải khắc khoải trong đợi chờ. Nhưng cơn khát của họ sẽ vơi đi khi họ đã có nhau, được bên nhau... nhường lại cho họ khoảng trời riêng, khoảng trời của kẻ mộng mơ, của trái tim nồng nhiệt yêu đương.

Nửa vầng trăng đủ cho kẻ mộng mơ

Một nửa và chỉ một nửa vầng trăng thôi, họ cũng đã thấy tràn đầy hạnh phúc, tràn đầy niềm hy vọng. Họ mơ đến một tương lai tươi sáng... cái tương lai không nóng bỏng mà rất dịu êm. Họ mộng mơ dưới ánh trăng, ánh trăng vàng nhẹ, huyền ảo. Họ đang mong muốn tương lai của họ cũng sáng lạn như ánh trăng chiếu sáng cho con đường phía trước, giúp họ cùng nhau đi lên, cái tương lai không nặng gất như ánh nắng mặt trời mà dịu êm như ánh trăng.

Hai câu thơ mà Nguyễn Hoàng Sơn đã toát lên được cái rất hồn trong thơ của anh, quả là thật khâm phục. Hồn thơ của anh được thể diện rất rõ, rất mộng mơ, rất đời thường.

Nửa sự thật không còn là sự thật
Tình yêu không một nửa bao giờ!

Vầng không có sự thật nào là chỉ có một nửa cả, và Nguyễn Hoàng Sơn cũng đã khẳng định được cái điều đó trong thơ của anh. Cũng như tình yêu, nếu chỉ có một nửa sẽ không thể gọi là tình yêu được, cũng như

nếu ta yêu người mà người chẳng yêu ta thì đó chỉ là "yêu đơn phương". Và rồi cái ngất ngây men tình trong thơ anh càng rõ hơn khi:

Tôi tự hỏi: Phải chăng mình khe khát?
Thế giới này vạn vật chia hai!
Nhưng tôi biết điều này là sự thật:
Trong cuộc đời không ai chết thay ai!

Đây là một sự đột biến của anh. Nếu thoáng đọc qua ta có thể thấy rằng không được logic với phần trên. Sự thực lại rất đúng, vì trong cuộc sống mỗi con người chúng ta chỉ là một nửa cuộc đời của chính mình nếu không có tình yêu.

Tôi tự hỏi: Phải chăng mình khe khát?
Thế giới này vạn vật chia hai!

Phải chăng câu hỏi trên cũng tác giả cũng muốn nhắn nhủ đôi lời với con người trên thế gian, hãy đừng quá khắt khe với nhau, đừng có quá khắt khe với chính mình... đừng quá khắt khe với bất cứ điều gì cả, mọi sự vật hiện tượng nó chỉ là tương đối mà thôi. Nếu chúng ta khắt khe quá thì sự chia ly tình cảm, sự rẽ nhánh của con đường tình yêu sẽ xảy ra là tất yếu, hơn nữa phải chăng tác giả muốn nhắn nhủ với tất cả chúng ta hãy vì nhau hơn, vị tha, bao dung hơn? cho dù tác giả vẫn biết sự thật không ai chết vì ai. Con người chỉ vì nhau, sống vì nhau, vì những gì cao đẹp của con người...

Nhưng tôi biết điều này là sự thật:
Trong cuộc đời không ai chết thay ai!

Bài thơ thật là hay, tác giả đã toát lên được cái triết lý, cái lãng mạn trong tình yêu cũng như mong muốn ở chúng ta hãy vì nhau, vì tương lai mà cùng nhau hướng đến những điều tốt đẹp nhất.